

Forfatter: Bang, Herman

Titel: Udrag fra Fædra

Citation: Bang, Herman: "Fædra. Brudstykker af et livs historie.", i Bang, Herman: *Fædra. Brudstykker af et livs historie.*, J.H. Schubothes boghandel. Græbes bogtrykkeri, 1883, s. 76. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-bang11val-shoot-idm140665832698464/facsimile.pdf> (tilgået 24. september 2021)

Anvendt udgave: Fædra. Brudstykker af et livs historie.

Men høist elskede hun dog Bakkerne i Skoven, der hvor man kunde se Havet. Hun laa der ogsaa nu, som dengang hun var Barn, Eftermiddagen lang paa den solrige Banke, uden at mærke hverken Dag eller Varme. Hun stirrede ud mod den lyse Stribe, der, i Horisonten, hvor Havet laa.

Og sin Moders Grav. Der var hun helst. Hun havde faaet saadan en stærk Længsel efter sin Moder i den sidste Tid, denne blonde, blege Moder, som hun aldrig havde kendt; og her syntes hun, hun var hende nærmere.

Saa var her altid køligt, og de sene Roser duftede. Om Aftenen susede Granerne, og mellem Stammerne hørte hun Kilderne, der rislede . . .

Ellen havde mødt Schønaich inde i Lindegangen, og de var kommet i Samtale. Saa var han fulgt op med, og nu sad de inde i Havestuen ved Flygelet.

— Kan man ikke være lykkelig — hvor vil De dog sige det, Grev Schønaich — Som nu jeg idag — iformiddags, da jeg laa paa Bakken — der, De ved, hvorfra man ser Havet. Jeg var redet derop gennem Skoven — der var saa køligt og saa friskt under Træerne — og saa derude Havet og Luften saa klar — Jeg ved da kun, at jeg gav mig til at rende ned ad Bakken midt i Solheden, og sang, mens jeg løb . . .

— De er maaske en lykkelig Natur?

-- En lykkelig Natur? De mener et Men-